

tega ne bomo stradali; toda česar ni treba, tega treba ni, in odložili je bomo do boljših časov. Ali ste me razumeli?" — Tako sem rekel svojim ljudem. Ko bi bili Vi, gospod minister, le videli kisle obraze! — Najprej mi vsi pogledajo v obraz, ali morda nisem pregloboko pogledal v kozarec; potem so se namrdali, kakor da so mi hoteli reči: „O, do varčnosti je še dolga pot. Te pridige danes ne slišimo prvič, in vendar varčnosti še ne poznamo.“ — Kmalu potem k meni stopi mali moj sinek, — ime mu je „Poskušnja“ — ter me ljubeznjivo vpraša: „Oče, ali vam grem po tobaka?" — Jaz mu odgovorim: „Ne, tobaka več ne bom pušil, kajti ni, da bi moral biti.“ — Zdaj je družina še le spoznala, pri čem da je. Mrdanje je zginilo, kakor da ga je veter popihal, in videl sem le kisle obraze. Jaz pa sem se delal, kakor da nič ne bi bil zapazil, in vrvnal sem gospodarstvo tako, da mi nič nepotrebnega nima več priti v hišo. Zdaj so prošnje in prilizovanja poskušala svojo moč: „Oče, to in to nam bode vendar kupili ali dali narediti. To imajo tudi drugi, sram nas je, da tega nimamo.“ „Ne, pa ne; saj ni, da bi moralo biti, pravim jaz, in vseh besedi bodi konec!“ — Povem Vam, gospod minister, mnogo truda me je stalo, predno sem varčnost postavil na noge; Bogu je znano, kako me je srce včasih bolelo, in koliko premagovanja je bilo treba, da sem sebi ali drugim odrekal to in to. Ali trdni sklep je vendar-le srečno zmogel. — In tako sem si kmalu toliko prihranil, da sem plačal majhen dolg; ne morem Vam dopovedati, kako me je to veselilo. Sosedje so bili odslej prijaznejši z menoj; sèm ter tjà mi je kateri rekel: „Peter, tū imam par goldinarjev, katerih mi ravno ni treba; če ti morem pomagati ž njimi, rad ti jih posodim.“ Toda jaz sem odgovoril: „Hvala lepa, ni mi jih treba.“ — Le Aron Icig me je gledal po strani ter v svojo rdečo brado godrnjal, kadar me je srečal. No, da Vam, gospod minister, vse ob kratkem povem, še pol večnosti ni preteklo, bil sem že iz dolgov, in zdaj že trdno stojim na svojih nogah, in to vsled gësla: „To pa ni, da bi moralo biti.“ — Gospod minister, ne zamerite mi, da sem Vam to pravil. Kedar tudi Vi potrebujete premišljevalnice, prosim, pridite na Varčno pod moj veliki oreh. Jako bi me veselilo, če Vam morem postreči.“

Dopisi.

Iz Dunaja. (Razmera med osnovno postavo o splošnih državljanskih pravicah in konkordatom.) V sestavkih razglašanih po „Novicah“ v zagovor slovenskih narodnih poslancev sem trdil tudi to, da nova državna ustava nima nič tacega v sebi, kar bi bilo veri in cerkvi nasprotno. Res, da je mogoče, sem rekel, da se tudi pod to ustavo sklepi in postave v tem oziru napačne storé, ako zborna večina in vlada nimata pravih misli; ali tega ne bo ustava kriva; to, sem djal, bi se bilo tudi po prejšnji Schmerlingovi ustavi lahko zgodilo, pa tudi, kakor vemo od cesarja Jožefa II. brez ustave. — To mojo misel potrjuje zdaj in daje jej popolno vero očitna izjava ali izreka prečastitih avstrijskih nadškofov in škofov od 27. novembra l. l. do predsedništva gosposke zbornice, razglašena po „Volksfreundu“ od 5. dne t. m. V njej so viši duhovni pastirji razločno izrekli, da nimajo vzroka reči, da bi osnovna postava o splošnih državljanskih pravicah nasprotovala konkordatu, in da nimajo za kaj iz samega tega obzira podbijati jo. Njih pomislek je bil le ta, da so nektera načela preveč splošno izražena, da se je zavolj tega bati, da bi jih kdo napak ne tolmačil. To isto izreko oni ponavljajo v poznejši očitni izjavi, ki jo je „Volksfreund“ 4. t. m. prinesel, v kateri spet razločno

pravijo, da osnovne postave, če se tolmačijo po besede pravem pomenu, ter po djanski rabi družih držav, v katerih so že več let v navadi, veri in cerkvi niso nasprotné. To se mi je treba zdelo še enkrat poudariti, ker je moja želja, da bi izginila izmed nas vsaka kriva misel, ktera bi nas znala zavirati, da bi se zadobljenih novih pravic energično ne posluževali. Svetec.

V Kastvu 28. marca. — Dne 23. u. m. nas je zapustil spoštovani g. France Bachmann, kateri je bil lečnik naše občine od leta 1863., pa je zdaj od c. k. vlade v Ljubljani imenovan za okrajnega lečnika sè stanovanjem v Bistrici na Notranjskem. Za njegovo izvrstno lečenje, za njegovo pravo kristijansko človekoljubje, za njegovo resnično spoštovanje cerkve in duhovništva, za njegovo lečniško skušenost, ktero je pokazal pri mnogih boleznih, za njegovo vestnost in marljivost podelil mu je naš grad z občino častno gradjanstvo; mi pa mu želimo v njegovi novi službi dobro srečo proseči ga, da ne bi nikdar nas pozabil, kakor ga bomo tudi mi ohranili vedno v hvaležnem spominu. On, kakor podpredsednik naše čitalnice, skazal se je z besedo in z delom vrlega rodoljuba, tako, da moramo očitno spoznati, da smo ž njim na vsako stran mnogo zgubili.

Novomesto 29. marca. + — Danes se je igrala v čitalnici naši iz českega poslovenjena in še od leta 1848., ko se je v Ljubljani na javnem gledišču po dr. Jan. Bleiweisu vredjena prvi pot predstavljala, v dobrem spominu stoječa šaloigra: „Tat v mlinu“ ali „Slovenec in Nemec.“ Tudi pri nas je ta igra močno dopadla. Osebe te igre: „Tomaž mlinar“ gosp. Pogačar, njegova „hči Katerca“ gospodičina Zajdelnova, „Javornik“ gosp. Krištof, „Aron Mavšel“ gosp. Kalčič, „Mihel“ gosp. Rorman, „Doroteja“ gospodičina Durinijeva, in „desetnik“ gosp. Zajdelj, javnega odra že vajene, so svoje naloge prav izvrstno rešile tako, da so poslušalci nas zagotavljali, da se niso kmalu toliko nasmejali nego ta veseli večer. Pa tudi na oder danes prvič stopivši „grajščinski oskrbnik“, ktere ga je predstavljal gosp. Illovsky in pa „Ančika“, ktero je igrala gospodičina Tončika baronesa Švajgerjeva sta svoji nalogi prav dobro izvršila, posebno pa je gospodičina baronesa Švajgerjeva predstavljala nemko „Ančiko“ tako, kakor da bi bila nalašč vstvarjena za to nalogo; vsled tega je pa tudi v onem prizoru, ko ste si Ančika in Doroteja v prepiru, radosti smeh do vrhunca dospel. Dvorana je bila kakor vselej, tudi danes vsa polna. — Iz vsega se tedaj vidi, da se predstavljanje domačih iger po neutrudljivi delavnosti naših domoljubnih igralcev in igralk na čedalje višjo stopinjo izvrstnosti povzdiguje na čast in ponos dolenske, od nekdanj slovenske strani.*) V to pa največ pripomore posebni takt ravnatelja gledišča našega, gosp. Kalčiča, ki vé naloge tako dobro razdeliti, da vsaka pride na svoje pravo mesto, zraven tega pa si tudi z mnogimi skušnjami prizadeva, da vsaka igra dobro pripravljena stopi na oder. — Znano je dragim „Novicam“, da imamo v naši čitalnici ženski pevski zbor, ki nam je že večkrat marsikaj lepega podaril; sedaj pa slišimo, da tudi več domoljubnih gospodov namerava se združiti v možki pevski zbor, in tako se bo začel tudi ta oddelek dozdej tukaj zelo zanemarjenega polja domačega petja obdelavati. Temveč se tedaj moremo prijetnih muzikalnih zabav v čitalnici naši nadjati. Pa tudi to, da je tukajšnja meščanska godba pred kratkim v gosp. J. Kelerji prav pogumnega in marljivega kapelnika dobila, bode gotovo tudi petju v pod-

*) Žalibog, da se, kakor so spet poslednje volitve za zbornico kupčijsko kazale, novomeška zemlja ne more meriti z drugimi dolenskimi stranmi! Vred.

poro. Omenjeni gosp. kapelnik, po rodu Čeh, bil je poprej v Oseku v Slavoniji; ni tedaj dvombe, da ima tudi popolno znanje jugoslovanskih in posebno še tudi po vsem svetu zaradi njih krasne izvirnosti slovečih narodnih srbskih melodij in da nam tedaj tudi v tem oziru sčasoma še marsiktera vesela večernica doide. Saj je le treba, da se slišijo premile narodne pesmi — in gotovo je, da zavzamejo srca naših rodoljubov in domorodkinj.

Iz Lašče 30. marca. Sreb. — Uradnije so začele tudi pri nas sèm ter tje rabiti slovenščino, a le po malem; nemščina se še zmiraj v njih košati. Sodnija v Laščah je lani še celó slovensko vlogo zavrgla nemški, letos pa vsaj sprejema slovenske. C. kr. okrajna gosposka v Kočevji je na prošnjo županov ribniške okolice obljubila dopisavati jim po slovenski, ako bode po službeni dopuštenosti le zmiraj mogoče (!); — nektera pisma zdaj res slovenski pošilja, večidel pa vendar še zmiraj nemški; neko večó slovensko vlogo od županije potem sem videl rešeno nemški; (menda ni bilo po službeni dopuštenosti slovenski mogoče?) — Kaj pa županije naše? V Laščah županija večidel nemščino rabi; videl sem tudi na slovenski vlogi nemški odgovor županov iz Lašč. Dobro slovenski in po novih postavah dobro vredjene županije so v Ribnici in zlasti na Poljanah. Županje naši učite se od teh! — Cerkev v Ribnici je velikanska; zidarsko delo je že blizo dokončano. Tudi prelepi cerkvi v Laščah je veliki oltar dovršen, kteremu v obližji ni enacega.

Iz okolice ljubljanske 2. aprila. M. Il. (*Ne stavimo luči pod mernik!*) Liberalizem je zdaj popolnoma v svojem cvetju. Radovedni smo, kakošen sad bo rodilo to prečudno drevo, ki so ga Nemci zasadili v Avstriji? To pač vé le Tisti, ki večno pratiko piše! Bojimo se pa, da namesti žlahnih jabelk se nam bojo le lesnike rodile. Pravijo, da je človek mračan, ako precej, ko solnce za goro zaide, ne vidi; zdravniki menda pravijo taki bolezní „kurja slepota“. Mi po deželi mislimo, da tudi tak podnevi pri solncu ne vidi, kdor misli, da bode svet srečen in zadovoljen, ako se vpelje civilni zakon in bojo župani poročevali, šola ločila od cerkve in se ljudem davki še večí naložili, ker že dozdanje komaj zmoremo. — Zdaj pa imam še eno na srcu, in ta mora iti ven, naj velja kar hoče. Gospodje, zamera gori, zamera doli: al ni to prečudno, da to, česar nočemo imeti, se nam vsiljuje; kar pa zahtevamo, se nam ne dá? Koliko časa se že pulimo za prvo prirojeno nam pravico, to je, za to, da naš lepi in izobraženi domači jezik dobí veljavo v kancelijskih pismih, in še zmirom so taka le bele vrane! Le tù in tam se komaj ugleda kakošno tako pismo, da ga domač človek sam razume in mu ni treba najemati tolmača iz dobre volje ali za plačilo. Res je, da uradniki morajo tako plesati, kakor jim minister žvižga; mislim pa, da zato nikomur ne bo šlo ob glavo, marveč da le postavno ustreza §. 19. osnovnih postav. Torej ne odlašajte dalje od danes na jutri. Prigovor pravi: da „cagovo srce nikoli pri lepi ženski ne spi.“ Naš slovenski jezik je že tako uglašen in omikan, da sram ga bodi, kdor se ga sramuje! Morebiti pa kdo čaka, da §. 19. še le rodi posebno postavo, ktera odločuje narodne pravice v posameznih točkah. Ako se bode čakalo na to, utegne se še dolgo čakati, kajti „liberalizem“, ki dan danes zvonec nosi, ne vidi potreb slovanskih narodov, marveč ga je strah, ako bi po narodni ravnopravnosti slovenski jezik se vsedel na svoje pravično mesto tam, kjer je sedel dosihmal nemški. Zato je ves puhel tak „liberalizem“, ki le za-se dela!

Iz Ljubljane. (*V poslednji seji odbora družbe kmetijske*), v kterem pod predsedstvom gosp. Fid. Trpinca so bili vsi tukajšnji odborniki (gospodje: podpredsednik

dr. Costa, odborniki M. Prégl, dr. Orel, J. Seunig, dr. J. Ahačič, Jož. Debevec, Fr. Schollmayer, P. Lasnik in pa tajnik dr. J. Bleiweis), izmed vnanjih pa vitez Gutmannsthal pričujoči, je tajnik dr. Jan. Bleiweis naznanil sporočila, ki so odboru došla pretekli mesec. Potem je odbor izvolil 6 novih udov. — Podpredsednik dr. Costa v imenu 1. odborovega odseka (v kterem odseku zraven dr. Coste sta odbornika M. Prégl in dr. Orel in pa tajnik dr. Jan. Bleiweis) poroča o predlogu Lud. Dimičevem zaradi izdajanja kmetijskega časnika štirikrat na leto in o predlogu dr. Ahačičevem zaradi izdajanja gozdnarskega časnika. Sporočilo dr. Costovo je bilo na vse strani tako temeljito prevdarjeno, da vsi predlogi so bili soglasno sprejeti, kteri to obsegajo, naj bi se v prostih vezkih, kadar je najmanj za 3 pôle gradiva nabranega, izdajali taki zvezki pod naslovom „Naznanila o kmetijskih in gozdnarskih rečéh“, slovenski ali nemški, kakor pride spis; vse od odbora izhajajoče reči naj se razglašajo vselej tudi v slovenskem jeziku, v slovenski prestavi pa tudi vsak važnejši sestavek, kteri družbi doide v nemškem jeziku; družbenikom se dajajo ti zvezki brez plače. Ti predlogi se bojo prihodnjemu občnemu zboru v predvarek in sklep izročili. — Druga prav živahna razprava je bila o novi osnovi družbenih poddružnic. Tudi v tej je poročal dr. Costa. Nasvetoval je, naj po novi osnovi bode 27 poddružnic (pred letom 1849. jih je bilo 34, zdaj 22). Predno pa stopi odbor s svojim nasvetom pred občni zbor, kteri tudi o tej stvari konečno sklepa, je bilo po nasvetu viteza Gutmannsthala sklenjeno: naj se razglas po deželi razpošlje, kteri naj domoljube vabi, da zaradi krajev, ki naj bojo sedeži poddružnicam, svoje mnenje družbi naznanijo, da se tako pravo zadene. Razglas bode načrtal vitez Gutmannsthal, da ga odbor odobrí ali popravi in prenaredí. Dokler pa se ne ustanovijo nove poddružnice, bilo je po predlogu dr. J. Bleiweisa sklenjeno, naj se ondi, kjer je poddružnica po smrti ali kakor koli izgubila svojega predsednika, začasno imenujejo predsedniki, in po tem nasvetu so bili izvoljeni za poddružnico kranjsko gosp. L. Jugovic, za radoliško gosp. Fr. Homan, za tržiško gosp. Fr. Železnikar, za kamniško gosp. Jan. Debevec, za podbrško gosp. marquis Gozzani, za zatičniško gosp. Jož. Krsnik, za vrhniško gosp. Fr. Kotnik. — Odbornik dr. Ahačič je naznanil, da odborniki gozdnarskega odseka še niso vsi svojega mnenja o Dimičevem spisu zaradi „distriktnih logarjev“ mu izročili, — da tedaj v današnji seji ne more še o tem poročati. — Odbornik Schollmayer, kot ravnatelj družbinega vrta na Poljanah, je predložil načrt, kako naj bi se saj deloma zid napravil okoli vrta, ker so planke že vse za nič. Gledé na velike stroške se je začasno odložil konečni sklep. — Vitez Gutmannsthal je razdelil nekoliko semena svilnih črvičev iz reje dr. Lance v Spletu.

— (*Iz mestnega odbora 3. aprila.*) Podžupan dr. Orel bere pismo c. k. dežel. predsedstva, po kterem, dokler traja suspenzija županova, namesti c. kr. komisarja g. Pajka vsled mestnih ustavnih pravil prvi magistratni svetovalec prevzame vodstvo mestnega magistrata. Po takem mestu še ni dobilo svojega postavnega župana dr. Coste nazaj, kakor je mestni zbor hotenje svoje do visoke vlade izrekel v sejah 6. februarja in 7. marca. Po tem molčé zaslišanjem naznanilu odbornik Stedry željo izrekuje, da bi odbor kaj več izvedel o gospodarstvu mestnega gradu pod Turnom, in da bi se bolje čulo nad gozdom njegovim. Podžupan dr. Orel mu razjasnuje korist listja za gnojilo gozda. — Odbornik dr. pl. Kaltenegger želi, da bi se, dokler je Ljubljana zaprta, čedili iztoki mestnih kanalov in da bi strojarji poleg

Ljubljance ne osvinjali vode s tem, da mečejo ostanke česla v ravnokar očejeno Ljubljano. Magistrat je dobil nalogo, da skrbi za hitro odpravo obojne napake. — Potem odbornik Stedry v imenu stavbinega odseka poroča o obrežji (kai-i) poleg Hradeckovega mosta do gledišča; stroški za ta zid so prevdarjeni na 6250 gld. Odbornik dr. Bleiweis nasvetuje, naj se opusti ta stvar tako dolgo, dokler niso odločeni mestni stroški in dohodki za letošnje leto, da vemo, ali bomo zmogli take stroške ali ne. Predlog ta obvelja s tem, naj magistrat obravnava to zadevo z onimi hišnimi gospodarji, kateri imajo svoje hiše na tem mestu pri vodi in nekako nasprotujejo temu obrežju. — Odbornik dr. J. Bleiweis poroča v imenu šolskega odseka o vlogi ravnateljstva c. kr. realke, ktero zahteva nove mize in stoliče v risarski šoli spodnje realke s stroški od 765 gold. Ker ravnatelj ni povedal, ali poleg učencev niže realke, za katero plačuje samo mesto, ne rabijo še drugi učenci tega pohišja, nasvetuje dr. Bleiweis, naj se pred vsem ta stvar na jasno postavi, ker mestna kasa ni tako zmožna, da bi za druge plačevala. Odbornik Dežman ugovarja, odbor pa sprejme odsekov predlog. — Potem poroča dr. Bleiweis še o tem, naj se Schmeidova šolska stipendija z 10 gold. 90 krajc. podeli Pavlu Endlicherju, učencu 2. realke razreda. Brez vse debate je bil predlog sprejet. — Odbornik dr. Zupan poroča v imenu pravnega odseka 1) o zadevah najemnika kavarne na gradu pod Turnom in 2) o milostnem odpustu denarnih kazni, ki jih je magistrat odločil hišnim gospodarjem, kateri letos, ko je v božičnem času veliko snega padlo, so bili toženi, da niso počedili tlaka pred hišami. Odbornik Malitsch nasprotuje temu predlogu, dr. Bleiweis in Horak pa kažeta, da letos se je v 3 dneh navalilo toliko snega po ulicah, da tudi magistrat ni odpeljal snega celó iz velikih zametenih ulic ne. Milostni odpust vsem, ki so že kazni plačali in je še niso plačali, potem obvelja.

— Družba hišnih gospodarjev, ki so lastniki meščanske kosarne v Trnovem, je v nedeljo imela svoj letni zbor, v katerem je njen predsednik g. Horak deležnikom veselo novico na znanje dal, da kosarna nima zdaj nobenega dolga več in da bode tudi brez dolga ostala. Lansko leto se je veliko popravilo v hiši in v okolici njeni tako, da kosarna zdaj na prav prijetnem prostoru stoji. Iz vodstva po družbenih pravilih stopivši gospodje Jan. Horak, Anton Heidrich, Srečko Waidinger in Mat. Schreiner so bili v zahvalo svojega koristnega delovanja zopet voljeni.

— V nedeljo zvečer je dramatično društvo napravilo „besedo“, v kateri so se brala tri djanja žaloigre „Tomaž Moor“ in vmes čveterospevi peli. Veselo je bilo videti, da posebno mnogo gospá in gospodičin se je snidlo v to duhovito večernico; pohvaliti pa tudi moremo gospodičini in gospode, ki so prav dobro čitali lepo poslovenjeno žaloigro. Al igra sama po sebi nikakor ni za berilo pripravna, ker nima obširnih monologov itd., ki bi duhá zanimivali ali ogreli srce. Velik razloček je med igro, ako se predstavlja djansko, ali če se le bere; kar v uni obliki utegne biti bolj dolgočasno, je v tej obliki bolj zanimivo, in nasproti; zato je že zdavno znano, da marsiktera igra se dá dobro brati, pa je brez efekta v predstavi. Sicer pa tudi „Tomaža Moora“ ne nahajamo na javnih gledališčih.

— 2. zvezek „Slavjanskega Juga“ je ravnokar prišel na svetlo.

— Tudi trije listi „Slov. Naroda“ so prišli že na svetlo.

— Tako natihoma se je motála zaupnica grofu Antonu Auerspergu zaradi njegovega govora o novi za-

konski postavi, da še le po „Tagesp.“ smo te dni čuli novico, da 500 „der angesehensten Männer Laibach's“ je po dr. Klun u poslalo grofu Auerspergu zaupnico. Lahko si mislimo, da oni, ki so zbornici gospôski pred nekimi meseci poslali adresno zoper konkordat, so tudi zdaj tisti „angesehenste Männer“, ki so se poklonili grofu Auerspergu. Kakor tedaj to mi vemo, tako bode vedel tudi grof sam, da glavno mesto tiste dežele, ki jo je on sam „slovenske Tirole“ imenoval in se zvesto drži znane prislovice: „stara vera, stara petica, staro vino“, nikakor ne čestita novopečenemu liberalizmu njegovemu.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. Državni zbor je čez velikonočne praznike odložil svoje delovanje do 20. dne t. m. V silni naglici je poslednje dni izdelal sledeče reči: Ministerstvu je dovolil, da do konca rožnika (junija) pobira davke po stari osnovi. — Zbornica gospôska je s celó malo spremembo sprejela novo šolsko postavo po načrtu poslaniške zbornice; le to je dodala, da razun kršanskega nauka gré duhovstvu v ljudski šoli ta oblast, da „čuje nad verskimi vajami.“ Zbornica poslancev se je potem tudi udala temu nedolžnemu dostavku, ki se sam po sebi razume, in tako je zdaj gotova nova šolska postava, po kateri ljudska šola iz rok škofijskih konsistorij in dekanov (cerkve) pride v roke svetni oblasti (državi). — Zbornica poslancev je dodelala tudi novo konkursno postavo, to je, postavo o tem, ako kdo pride na kant. Ta postava šteje 256 §. — Tretja postava, enacega duhá kakor zakonska in šolska, je v zbornici poslancev že tudi rešena: imenuje se medverska postava; njeno jedro je to, da vse vere, ki jih priznava država, imajo vprihodnje biti v našem cesarstvu ravnopravne; Avstrija, čeravno so njena večina katoličani, ne bode več pred vsem katoliška. Zoper to so govorili prof. Jäger, prof. Greuter in Bariewicz, ki so pogumno zagovarjali katoliško reč; nasprotovali so jim protestant Schneider, jud Kuranda in Schindler. Sprejeta je bila vsa po duhu „nove dôbe“; samo to se je dodalo, da med službo božjo v nedeljah se ne sme očitno delati; sicer prestanejo po tej novi postavi revérzi zaradi izreje otrok, kadar so stariši dvojne vere; zlahkoma bode se menjala véra itd. Zdaj gré ta postava v zbornico gospôsko, kjer jo bode večina gotovo radostno sprejela. Potem grejo vse tri postave do Njih Veličanstva, ker potem so še le veljavne, ako jih cesar potrdi. — Pred razhodom državnega zbora je zbornici poslancev ministerstvo še izročilo načrt postave za porotne sodbe pri hudodelstvih in pregreških po časnikih ali knjigah dopernešenih.

— „Tagespošti“ se piše iz Dunaja, da so si novi ministri že zeló navskriž. Grofa Potocki in Taaffe mnogokrat izostajata iz ministerskih sej, grof Potocki stopi menda kmalu iz ministerstva, dr. Giskra in dr. Berger se po svojih časnikih kregata, ker je neki dr. Bergerju vdan časnik unidan črhnil, da Giskra utegne še postati Bach II.; dr. Herbst pa je o finančnih zadevah celó družih misli kakor dr. Brestl.

— Mnogo se beseduje o pismu, ki je iz Rima od papeževe vlade došlo dunajskemu ministerstvu. Gotovo je edino to, da to pismo odgovarja na točke, ki jih je dunajska vlada zaradi konkordata stavila rimski vladi. Ako cesarjevo potrjenje gori omenjenih postav ne preseka daljšega razgovora, se bode o konkordatu dalje obravnavalo.

— Zaradi pisem, za ktera se recepis vzame na pošti ali ktera se rekomandirajo, kakor poštarji pravijo, je ministerstvo dalo novo postavo, po kateri (razun tacih pisem, ki obsegajo menične proteste ali ki